

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea acțiunii,

în cauza de contencios administrativ din cadrul Curții Supreme de Justiție, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Diaconu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea unei operațiuni administrative și solicitarea anulării unui act pretins defavorabil,

(dosarul nr: 3d-106/24
Nr. PIGD 2-24138607-01-3d-05122024)

Modalitatea de contestare a operațiunilor administrative și delimitarea acestora de actele administrative individuale. Dreptul vătămat ca criteriu de admisibilitate al acțiunii în contencios administrativ.

11 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând chestiunea admisibilității acțiunii în contencios administrativ intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Diaconu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea Hotărârii nr. 589/35 din 10 octombrie 2024, a răspunsului Președintelui interimar al CSM nr. 146m/i din 8 mai 2024 și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă amânarea examinării de către Comisia Vetting a procedurii inițiate în privința sa,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 decembrie 2024, Mihail Diaconu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat: anularea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 589/35 din 10 octombrie 2024 cu privire la cererea judecătorului Mihail Diaconu, de la Curtea de Apel Chișinău de amânare a procedurii de evaluare inițiate în temeiul Legii nr.252/2023; anularea răspunsului unilateral al Președintelui interimar al CSM, S. Caraman nr. 146m/i din 8 mai 2024; pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă amânarea examinării de către Comisia Vetting a procedurii prenotate în privința sa, până la adoptarea unei soluții definitive pe cauza penală; suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. nr.589/35 din 10 octombrie 2024.

2. La 4 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost repartizată, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, spre examinare în prima instanță judecătorului raportor, Ion Malanciuc.

3. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 589/35 din 10 octombrie 2024, i-a fost respinsă cererea de amânare a evaluării sale de către Comisia Vetting, susținând că hotărârea este nelegală și afectează drepturile sale. De asemenea, acesta contestă răspunsul emis de Președintele interimar al CSM nr. 146m/i din 8 mai 2024 și solicită instanței să dispună amânarea evaluării sale până la soluționarea definitivă a unei cauze penale în care este vizat.

4. Reclamantul susține că CSM nu avea competența de a refuza amânarea evaluării sale, întrucât această decizie ar fi aparținut exclusiv Comisiei Vetting. Acesta consideră că Plenul CSM și-a depășit atribuțiile și a emis o hotărâre lipsită de fundament juridic.

5. În continuare, reclamantul invocă superficialitatea motivării hotărârii contestate, arătând că CSM nu a analizat în mod real circumstanțele invocate în cererea sa de amânare și nu a oferit o justificare clară pentru respingerea acesteia.

6. De asemenea, reclamantul pretinde că i-a fost încălcat dreptul la apărare, întrucât nu a fost citat și nu i s-a oferit posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în cadrul ședinței CSM în care s-a examinat cererea sa.

7. Un alt argument invocat este faptul că împotriva sa există cauze penale în desfășurare, iar evaluarea sa de către Comisia Vetting ar trebui amânată până la soluționarea definitivă a acestora. Reclamantul afirmă că procedurile penale pot influența rezultatul evaluării și că desfășurarea acesteia în paralel i-ar putea afecta drepturile.

8. Reclamantul consideră că Legea nr. 252/2023 a fost aplicată greșit, deoarece aceasta ar permite suspendarea evaluării în cazuri justificate, iar CSM nu a ținut cont de particularitățile situației sale.

9. În plus, reclamantul contestă răspunsul emis de Președintele interimar al CSM, susținând că acesta a fost emis unilateral, fără dezbateri în Plenul CSM și fără respectarea procedurilor legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

10. Art. 2 din Codul administrativ:

„Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.”

11. Art. 3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept”

12. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

13. Art. 6 alin. (1) din Codul administrativ:

„Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.”

14. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

15. Art. 11 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.”

16. Art. 15 din Codul administrativ:

„Operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

17. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

18. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

19. Art. 22 alin. (1) din Codul administrativ:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.”

20. Art. 39 din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

21. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

22. Art. 207 alin. (1), (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Completul de judecată constată că acțiunea formulată de reclamant vizează anularea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 589/35 din 10 octombrie 2024, anularea răspunsului emis de Președintele interimar al CSM nr. 146m/i din 8 mai 2024, precum și dispunerea amânării evaluării efectuate de Comisia Vetting până la soluționarea definitivă a unei cauze penale în care reclamantul este vizat.

24. Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, un act administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau măsură oficială întreprinsă de o autoritate publică pentru reglementarea unui caz individual, cu scopul de a produce efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

25. În speță, instanța constată că Hotărârea CSM nr. 589/35 din 10 octombrie 2024 nu constituie un act administrativ individual, ci o operațiune administrativă, respectiv o etapă procedurală în cadrul procesului de evaluare realizat de Comisia Vetting. Potrivit art. 15 din Codul administrativ, operațiunile administrative nu produc, prin ele însele, efecte juridice directe și pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual final, cu excepția cazului în care sunt executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

26. Hotărârea contestată nu stabilește, modifică sau anulează drepturi și obligații ale reclamantului, ci se referă la continuarea unei proceduri administrative reglementate de Legea nr. 252/2023. Astfel, fiind o etapă procedurală, aceasta nu poate face obiectul controlului judiciar separat.

27. Reclamantul contestă și răspunsul emis de Președintele interimar al CSM nr. 146m/i din 8 mai 2024, susținând că acesta a fost emis unilateral, fără respectarea procedurilor legale. Completul de judecată reține că acest răspuns nu reprezintă un act administrativ individual, ci un act de corespondență emis în cadrul competențelor administrative ale CSM, fără efecte juridice directe asupra statutului reclamantului.

28. În ceea ce privește cererea reclamantului de amânare a evaluării efectuate de Comisia Vetting, instanța constată că această măsură nu intră în competența CSM, iar desfășurarea procesului de evaluare este reglementată

exclusiv de Legea nr. 252/2023. Solicitarea unei amânări nu poate face obiectul unei acțiuni în contencios administrativ împotriva CSM, deoarece evaluarea este realizată de un organism distinct, independent de autoritatea pârâtă.

29. Potrivit art. 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța are obligația de a verifica din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contencios administrativ. În conformitate cu acest articol, acțiunea în contencios administrativ este inadmisibilă dacă nu vizează un act administrativ individual care să fi produs o vătămare directă a unui drept al reclamantului.

30. Având în vedere că nici Hotărârea CSM nr. 589/35 din 10 octombrie 2024, nici răspunsul Președintelui interimar al CSM nr. 146m/i din 8 mai 2024 nu constituie acte administrative individuale care să poată face obiectul controlului judiciar, iar cererea de amânare a evaluării de către Comisia Vetting nu intră în competența instanței de contencios administrativ, instanța constată că acțiunea este inadmisibilă.

31. În consecință, instanța nu va examina cererea de suspendare, întrucât aceasta este accesorie acțiunii principale, iar inadmisibilitatea acțiunii principale face inutilă analizarea suspendării hotărârii contestate.

32. În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) și 230 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Diaconu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea Hotărârii nr. 589/35 din 10 octombrie 2024, anularea răspunsului Președintelui interimar al CSM nr. 146m/i din 8 mai 2024 și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă amânarea examinării de către Comisia Vetting a procedurii inițiate în privința sa.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc